

Kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a Magyarország által a Péti Nitrogénművek Zrt. részére nyújtott C 14/09 (korábbi NN 17/09) állami támogatásról szóló 2010. október 27-i vitatott bizottsági határozatot (az értesítés a C(2010) 7274. számú dokumentummal történt), és
- a Törvényszék a Bizottságot kötelezze a saját költségei és a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap azon alapul, hogy
 - a Bizottság nem alkalmazta a piaci ügylet elvét;
2. A második jogalap azon alapul, hogy
 - a vitatott határozatot az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésével hozták;
3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy
 - a vitatott határozatot az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (2) bekezdése c) pontjának és az EUMSZ 296. cikknek a megsértésével hozták;
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy
 - a vitatott határozatot az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikke (1) bekezdésének megsértésével hozták;
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy
 - a vitatott határozatot a bizalomvédelem elvének megsértésével hozták;
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy
 - a vitatott határozatot az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése b) pontjának megsértésével hozták.

2011. július 22-én benyújtott kereset — Deutsche Post kontra Bizottság

(T-388/11. sz. ügy)

(2011/C 282/66)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: Deutsche Post AG (Bonn, Németország) (képviselők: J. Sedemund, T. Lübbig és M. Klasse ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Bizottság által a C 36/2007. sz. állami támogatás — Németország; a Deutsche Post AG számára nyújtott állami támogatásra vonatkozó eljárásban a 2011. május 10-én hozott bizottsági határozatot (C[2011] 3081 végleges);
- az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a C 36/2007. sz. állami támogatás — Németország, a Deutsche Post AG számára nyújtott állami támogatásra vonatkozó eljárásban 2011. május 10-én hozott C(2011) 3081 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálati eljárásnak az említett ügyben történő kiterjesztéséről határozott. A kiterjesztés a felperes megalapítását megelőzően a Deutsche Bundespost által alkalmazott tisztviselők nyugdíjainak állami finanszírozását érinti, amely már az ezen ügyben a vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó 2007. szeptember 12-i bizottsági határozat tárgyát képezte.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hat jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap — Támogatásnak való, nyilvánvalóan téves minősítés
 - A Bizottság nyilvánvalóan téves értékelése abban áll, hogy a Bizottság nem alkalmazta a jelen ügyre a Combust-ügy nyomán kialakult ítélkezési gyakorlatot (a T-157/01. sz. Danske Busvognmænd kontra Bizottság ügyben 2004. március 16-án hozott ítélet [EBHT 2004, II-917. o.]). Ezen ítélkezési gyakorlat értelmében nem minősülnek állami támogatásnak azok az intézkedések, amelyek megszabadítják a korábbi állami vállalatokat az általában a magánvállalkozásokat terhelő mértéken felüli nyugdíjterhektől. A jelen ügyre alkalmazva ez egyértelműen azt jelenti, hogy a nyugdíjfizetési kötelezettségek állami finanszírozása nem minősül állami támogatásnak.
2. A második, a 659/1999 rendelet⁽¹⁾ 1. cikke b) pontjának, az EUMSZ 107. cikknek és az EUMSZ 108. cikknek a megsértésére alapított jogalap — Az „új” támogatásként való besorolás során vétett nyilvánvaló értékelési hiba

- A Bizottság nyilvánvalóan téves értékelése abban áll, hogy a Bizottság tévesen értelmezte, hogy az állam által a nyugdíjfizetési kötelezettségért vállalt felelősség esetében — amennyiben az egyáltalán állami támogatásnak minősül — csak létező támogatásokról lehet szó. Az államnak a nyugdíjfizetési kötelezettségért fennálló állandó felelőssége az alaptörvényből ered, ezért már a szerződéses hatálybalépésekor is fennállt, és azt követően sem módosult lényegesen. Továbbá köti a Bizottságot a T-266/02. sz. Deutsche Post kontra Bizottság ügyben tett indokolás, amely szerint a Bizottság a nyugdíjszabályozás vonatkozásában a 2002. június 19-i határozatában már megállapította az állami támogatásokra vonatkozó szabályok szerinti „előny” hiányát, amely kizárja az állami támogatásnak való minősítést.

3. A harmadik, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap — Az állítólagos támogatás kiszámításának nyilvánvalóan téves módszere

— A felperes e tekintetben kifogásolja, hogy a Bizottság a saját előadása alapján szükséges, a felperes által a tisztviselőknek valóban nyújtott, a versenyben nem szokásos szociális terhek miatti állítólagos „ráfizetések” levonásával figyelembe vett szociális szolgáltatásokra vonatkozó elszámolásokat nem vezette át a szabályozott termékek esetében engedélyezett ellenszolgáltatások és a szokásos piaci feltételek mellett a magánversenyhátrányokat terhelő szociális juttatások közé. A Bizottság számítási módja elfogadhatatlan módon teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a felperes által a tisztviselőknek nyújtott tényleges szociális juttatásokat, azt eredményezve, hogy a Bizottság által kiszámított állítólagos támogatás mértéke vonatkozásában jelentéktelen, hogy a felperes nyújtott-e szociális juttatásokat, és, ha igen, akkor milyen mértékűeket. A felperes azzal érvel továbbá, hogy nem bizonyíthatók a juttatásokhoz kapcsolódó állítólagos „ráfizetések”, és mindenesetre valóban nem lehettek volna fedezhetőek a versenyben nem szokásos szociális kiadások ilyen eredmények mellett.

4. A negyedik, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap — A nem szabályozott terület állítólagos „kereszt-támogatásának” a szabályozott terület által állami támogatásnak való nyilvánvalóan hibás minősítése

A felperes e tekintetben különösen azt kifogásolja, hogy a Bizottság elmulasztotta a szükséges túlkompensálási számításokat, és nem vizsgálta, hogy az állami kompenzációs juttatások egyáltalán túllépték-e a kompenzálható költségeket.

5. Az ötödik, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap — A versenyben szokásos szociális terhek viszonyítási alapjának meghatározásakor vétett nyilvánvaló hiba

A felperes tekintetben különösen azt kifogásolja, hogy a Bizottság a magánmunkaadók versenyben szokásos szociális terheinek kiszámításakor figyelembe vette a munkavállalói hozzájárulásokat is, jóllehet ezek a munkavállaló vagyonaiból, nem pedig a munkaadó által fizetendő szociális juttatásokhoz tartoznak, valamint a Bizottság a viszonyítási alap vonatkozásában a (túlságosan magas) tisztviselői díjazások mértékét, és nem pedig magánvállalkozások béreinek és a díjazásainak a versenyben szokásos mértékét vette figyelembe. Teljes mértékben megszűnik a támogatási jelleg, amennyiben e két hiba szükséges kiigazítására sor kerül.

6. A hatodik, az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap — Az indokolás hiánya

Végül pedig a megtámadott határozat indokolása hiányos.

2011. július 18-án benyújtott kereset — Guccio Gucci kontra OHIM — Chang Qing Qing (GUDDY)

(T-389/11. sz. ügy)

(2011/C 282/67)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Guccio Gucci SpA (Firenze, Olaszország) (képviselő: F. Jacobacci ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Chang Qing Qing (Firenze, Olaszország)

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) első fellebbezési tanácsának 2011. április 14-én hozott határozatát (R 143/2010-1. sz. ügy) abban a részében, amelyben az elutasította a felszólalást a 9. és 14. osztályba tartozó többi áru tekintetében; és

— a Törvényszék az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél.

Az érintett közösségi védjegy: a „GUDDY” szövegvédjegy a 9., 14., 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában — 6 799 531. sz. közösségi védjegybejelentés.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 121 988 sz. „GUCCI” közösségi szövegvédjegy a 9., 14., 18. és 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a felszólalási osztály határozatát részben hatályon kívül helyezte, a fellebbezést pedig részben elutasította

Jogalapok: a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács (i) nem vizsgálta meg pontosan az annak — helytálló — megállapítása érdekében benyújtott iratokat, hogy a „GUCCI” védjegy erőteljesebb megkülönböztető képességgel rendelkezik, illetve a védjegyek hangzásbeli összehasonlítását illetően benyújtott iratokat, majd ezt követően (ii) tévesen értelmezte és alkalmazta a közösségi védjegyrendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját.

(¹) Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.).